

Jaroslav
Samson
Lenk

srdcem

Vážky

Vážky se na vodě houpou.
Pozdě chodí se spát.
Krásnou, mladou a hloupou
potkal a má ji rád.
Trápí se, no a souží,
téměř všechno by dal,
za tu, co po ní touží.
Čert ví, co bude dál.

Sám, sám, pořád sám. To dlouhé letní bytí.
Sám, sám, pořád sám. No a touha.
K nepřežití.

Bůh ví, co a kdo zkrátí
dlouhého čekání čas.
Kdy a odkud se vrátí,
krásná a mladá zas.
Snad už jen méně hloupá,
schopná z pohledů číst.
Že kde červeň do tváří stoupá,
je nejhezčí místo všech míst.
Že kde červeň do tváří stoupá,
je nejhezčí místo všech míst.

Sám, sám, pořád sám. To dlouhé letní bytí.
Sám, sám, pořád sám. No a touha.
K nepřežití.

Vážky se na vodě houpou.
Pozdě chodí se spát.
Krásnou a ještě hloupou
potkal a má ji rád.
Krásnou, mladou a hloupou,
tak pojďme mu ji přát.

*J. S. Lenk – kytary, charango,
syntezátory, zpěv
M. Šindelář – bicí
M. Abrahám – baskytara*

To teda čučím

To teda čučím jako blázen,
jak se to na mě všechno hrne.
A vyjukanej z toho rázem
jsem denně, až mi z toho trne.
Co na mne vlastně všechno čeká?
To abych pořídil si sešit.
A nevím, jestli mě to leká
anebo se mám radši těšit.

Zprava se hrne vykupitel
a zleva zase dobroseři.
A všichni nesou spásy pytel
a vylekaní, ti jim věří.

A kamarád je přes noc zmetkem
a štetka od vedle je dámou.
Strašej* i Jehovovým svědkem,
kdo neohne se, toho lámou.
Našinec jim v tom neštymuje,
protože už je prostě starej.
To, co tu bylo pamatuje,
a nebojí se jako malej.

Zprava se.....
.....ti jim věří.

Vždyť se to pořád opakuje,
dokola, co svět stojí světem.
A zuřivě se diskutuje,
co tady zanecháme dětem.
Jenže tam vzadu kdosi sedí,
kdo tohle všechno naplňuje
a mne si ruce, jak si medí,
když fejkly lidi rozděljuje.

Zprava se.....
.....ti jim věří.

Protože většina jsou Češi,
kteří se snaží uhrát plichtu.
V poklidu obětují pěší
s vítězným úsměvem na ksichtu.

A šeptají si doma v soukromí.
„Kdo se včas ohne. Toho nikdo nezlomí!“

J. S. Lenk – kytara, zpěv
P. Plánka – bicí
P. Dvorský – kontrabas
Š. Baloun – klavír

Balonářská

Z balónu řeka jako pentle.
Nebeskej letec ten se má.
Dlouho tě znám, tak vím, že gentle,
že vůbec nejseš gentleman.

Jinak bys totiž, těžkopádně,
nešlapal Zemi po hřbetě.
Koukni se, hele, jak on ladně,
dá přednost každý planetě.

Z balónu stromy, jako drátky.
Nebe má mraky na háčku.
On dřív, než slítne k milý zpátky,
vybere každou zatáčku.

My si tu ale spolu zatím
všímáme říčních plavidel
a až ti malej řekne tati,
vylétneš vzhůru i bez křidel.

Z balónu.....
.....zatáčku.

My si tu ale spolu zatím
všímáme říčních plavidel
a až ti malej řekne tati,
vylétneš vzhůru i bez křidel.

J. S. Lenk – kytara, zpěv
A. Shernstein – zpěv
Š. Baloun – klavír
P. Plánka – bicí
P. Dvorský – kontrabas

Mávají

Pověz, příteli, kde smutek nejvíc doráží?

V halách nočních letišť, nebo ranních
nádraží?

Kdopak pak ví, kam spěchají.

Kam si všechny smutky lidé schovají.

Stejně doma nebyl nikdo nikdy prorokem.

Bylo to tak vždycky. Stejně dnes, jak před
rokem.

A potom přijde chvíle, dlouhá tak akorát,
kdy uvidí své milé z výšky někde dole stát.

Mávají, mávají. Jedni přilétají, druzí
vzlétají.

Se zakloněnou hlavou tam hledí do oblak.

A to jen děti mávají* si jen tak.

Jeden jede vlakem, druhý z mola odráží.

Všichni musí někam pryč, že to až zaráží.

Kdopak ví, kam spěchají.

Zdali štěstí, či klid v duši, hledají.

Možná musí za prací, snad bídu zaženou.

Jiní svůj kraj hledají. Svobodu kýženu.

A jsou ti, kteří prchají*, aby zachránil je svět.

Ač nikdo z nich nic špatného nikomu
neproved*.

Mávají, mávají. Než je stavení či dálka
schovají.

Oči trochu plavou, jak vlhko mlží zrak.

A to jen děti mávají* si jen tak.

Oči trochu plavou, jak vlhko mlží zrak.

A to jen děti mávají* si jen tak.

J. S. Lenk – kytara, klávesy, zpěv, sbor

M. Šindelář – bicí

R. Hasnedl – baskytara

J. Šneberk – sbor

J. Šneberková - Prchalová – sbor

Jiří Lenk – sbor

Kopretina

Nejsi milá jako každá jiná,
ty jsi celá jako kopretina.
Pružná, jako bývá z jara mladý stromek,
a navíc štíhlá a máš velmi pěkný stonek.
Rád bych tě utrh', jenomže jak na to?
Co kdybys zvadla, to bych nerad, zlato.
Vždyť přece nedaří se ve vázičce kvítí,
v trávníku, na sluníčku, do daleka svítí.

Na svý si přijde čmelák i kdejaká včela
a na stolečku by jsi rychle vyvoněla.
Na svý si přijde i берушка sedmitečná.
Stejně bys zvadla, i když jsi moc pěkná
slečna.

No tak se usměj, i když vynechám tu žádost.
Někdy i pohled může přinést radost.
Někdy i dotek s vůní pro potěchu stačí
a já jsem rád, že chytrý jsem, na místo
mladší.

Na svý si přijde.....
.....pěkná slečna.

No tak se usměj, i když vynechám tu žádost.
Někdy i pohled může přinést radost.
Někdy i dotek s vůní pro potěchu stačí
a já jsem rád, že chytrý jsem, na místo
mladší.

J. S. Lenk – kytara, zpěv
M. Šindelář – bicí
M. Abrahám – baskytara
P. Dvorský – kontrabas
K. Bečvář – saxofon
Š. Baloun – klavír, hamondy
A. Shernstein – sbor
Z. Kšírová – sbor
A. Olejníková – sbor

Laně

Pěšinu k potoku zarůstá blín
a po ní, neslyšně, jde tichý stín.
Pak za ním další, co bude se díť?
Asi nic moc, to jen laně jdou pít.

Lehounce jdou a těší je jaro,
milují ticho, když vlahá je noc.
Za zimou zlou si stýskají málo.
Koloušky ozdobí májovou noc.

Sluníčko navečer ještě pálí
a tak čekají, až se zakutálí.
Až krajina ztichne a po pěšině
projdou tiše k tůni po mokřině.

Kde tolik krásy, kde že se vzalo,
kdopak je stvořil a jaký měl cíľ?
Bůh nebo příroda, o tom vím málo.
Asi jen ten, aby svět hezčí byl.

Bůh nebo příroda, o tom vím málo.
Asi jen ten, aby svět hezčí byl.

J. S. Lenk – kytary, klávesy, zpěv, sbor

P. Plánka – percuse

P. Dvorský – kontrabas

A. Schernstein – sbor

Z. Kšírová – sbor

A. Olejníková – sbor

Chlast

V ledničce koraj* zbytky vánoc.
A den se klube nesměle.
Je za náma to, co měla bejt má i tvá noc.
A měla skončit vesele.
Tam, kde se chlastem lásky škrobí,
má kocovina děsnou moc.
A ať se kdo chce, kde chce, chechtá nebo
zlobí, tak je to vždycky o nemoc.

Že duše trápí se a chátará,
když city nejsou skutečné,
je jasný všem, co už maj* dávno v háji játra.
A dál se tváří statečně.
Že se pak úsměv šklebem stává,
ví každý, kdo včas pochopí.
Jak smutný je to, co se prodává jak sláva.
Co dívčí slzy pokropí.

Kde loužičky se stávají* louží,
chlastu, co smutky utápí,
Z těch těžko tahá se ten, kdo utonout touží.
Sám sebe k smrti utrápí.
Po ránu kolem sebe šmátrá
a marně hledá pevný bod.
Většinou skončí tam, kde bydlí vztek
a chátara. Nositel okopanejch bot.

Že duše trápí se.....
.....Co dívčí slzy pokropí.

Tam, kde se chlastem lásky škrobí,
má kocovina děsnou moc.
A ať se kdo chce, kde chce, chechtá nebo
zlobí, skončí na dně kdo chlastá moc.

J. S. Lenk – kytary, klávesy, zpěv
M. Šindelář – bicí
M. Abrahám – baskytara
L. Novotný – lapsteel

Otevírání řeky

Tam za tím záhybem zmizely ledy.
Vlnky je vzaly a Hajaja bledý
kouknul se přes mraky na pěknou holku,
je ještě prokřehlá, ruce jak šmolku.

Voda nás ponese oparem ránem
odemknout řeku a obeplout kámen.
Po proudu za štístkem, kámoši, láskou,
celý kraj omotá modravou páskou

Zapal ten snopeček suchýho chrastí,
a jen co proplikne, už chlapi mastí
karty a kytary nesoucí vzkaz.
Že brzo dozebe. Pohřeje zas

Po proudu potečem.....
.....modravou páskou.

Zelená, žlutá a místy i káro,
mává nám ze břehů,
mává nám ze břehů,
mává nám ze břehů,
už je tu jaro.

J. S. Lenk – kytary
P. Plánka – bicí, percuse
P. Dvorský – kontrabas
Š. Baloun – klavír, syntezátor
M. Tumpachová Vellnerová – viola
K. Matoušová – první a druhé housle
L. Cihlářová – housle
I. Ostrovská – housle

Je to tu zpět

Nad obzor vyfukuje houf komínů
svý šmanty,
dopadají na tůje, průvod a muzikanty.
Zpívají a vytrubují, jak se dnes pěkně žije.
Soudruzi agituji, jaké psát poezie.

Takové bylo dětství. Je v tahu chvála Bohu.
A já mám vlastně štěstí, že co chci dělat,
mohu.
Kolik jich asi bylo, minulých generací,
těch, co je zahubili na nucených pracích.

Ještě se jenom míří, ještě to nespustili,
jen pavouci a štíři myšlenky ozdobili.
Pořád je v zádech cítím, že už se zase derou,
než vystartují s vytím. Strašidelně mě se....!

Nenažraní a líní, odvěcí papaláš,
co lež mezi vás vklíní, Kainové a Jidáši.
Co jsem jich cestou střetnul a už jsou tady
zase.
Podrazy, kecy, střet nul. Co papaláš,
to prase.

Takové bylo dětství. Je v tahu chvála Bohu.
A já mám vlastně štěstí, že co chci dělat,
mohu.
Kolik jich asi bylo, minulých generací,
těch, které zahubili na nucených pracích.

No a tak tajně doufám, že se už nezúčastním,
a když si někdy zoufám, no tak to se prostě
zmaštím.
Lepší ji nezastihnout, tu smutnou periodu,
raději se smrtí vyhnout. Nežli zas
do průvodu.

J. S. Lenk – kytara, zpěv

O písni

Píseň je omamná květina.
Jsou přece květy to, co holkám voní.
Hlava je po ní jak od vína,
zvesela, slůvka smutná když honí.
Při ní se nejlépe zaklíná
láska, šeptaná do polštáře,
kdy skutek s přáním se prolíná
a požár ti popálí tváře.

Píseň je puget pro nevěsty
i kvítek pro rekruty.
V počátku, uprostřed, na konci cesty,
ať je to hodný, či krutý.

Píseň je nálada mámina,
stejně jak polibek svatební,
cennější než každá cena,
smutek, když dozní tón poslední.

Píseň je puget.....
.....hodný, či krutý

Ona je vše, co je životem,
a ještě daleko víc než jen slovo.
Naděje, že uvidíš, co je za plotem.
Škoda, že jenom pro někoho.
Naděje, že se dozvíš, co je za plotem.
Škoda, že jenom pro někoho.

J. S. Lenk – všechny nástroje, zpěv

Bylo jí málo

Málo. Bylo jí málo.
Den byl jak malovanej
a venku za hospodou se hrálo.
Zdálo. Prostě se zdálo.
Že jsem zamilovanej
a že to tak bude dál, se zdálo.

Jenomže, když zkusíš hrát,
tak to jsi docela rád,
když holky kolem koukaj.
Tak nějak zahoustne vzduch
holky se houpaj, seš Bůh,
když koukaj se a s tebou broukaj.

Málo. Bylo jí málo.
Den byl jak malovanej
a venku za hospodou se hrálo.

Jenomže, když.....
.....a stebou broukaj.

Hrálo. Prostě se hrálo.
A kdo ji očaroval,
když já jak pitomej hrál, vím málo.
Hrálo. Prostě se hrálo.
A kdo ji očaroval,
když já jak pitomej hrál, vím málo.

J. S. Lenk – kytary, zpěv
M. Šindelář – bicí
M. Abrahám – baskytara
Š. Baloun – klavír, syntezátor
K. Bečvář – saxofon
A. Shernstein – sbor
Z. Šírová – sbor
A. Olejníková – sbor

Do světa honem

Pořád se vidím, jak z krátkejch katí
mi dvě hůlky koukají a moji zlatí
zpívají doma u starého stolu.

A srkají pivo. A smějou se spolu.
Zpívají doma u starého stolu
a z rádia Sputnik pípá jim dolů.

Už děda říkal „Kam by jsi spěchal?“
A já ho tam s bábou za sebou nechal.
A s tátou a s mámou, s bráchou, jakbysmet‘.
Jak umí to kluci, když chtěj‘ všechno hned.
S tátou a s mámou, s bráchou, jakbysmet‘.
Já šel rovou za nose, slíznout svůj med.

Tak do světa honem, kde něco se děje.
Kde není ta nuda a slunko víc hřeje.
Kde od pasu velikým koltem se šíří
a pravda a lež jsou krásně černobílý.

A tak jsem si naběhl, usměj se světe.
Vždyť každýho naivu ta touha splete.
Všude je lidí, co neumí žít,
a domov je pro ně jen auto a byt.
Všude je lidí, co neumí žít,
a chybí jim úsměv a láska a klid.

Tak do světa.....

.....jsou krásně černobílý.

A bylo to tady a znovu a zase.
Ti páni a dámy, co lámou se v pase.
Na zlatý tele moc rádi věří
a sobě si jinak než ostatním měří.
A zlatýmu teleti rádi se svěří
a lžou, pak to tisknou a pak tomu věří.

Jeden se stydí a bezděčně cítí,
že je to ubohoučká živobytí.
A tak hledá lidi, co za svým si stojí,
co pomalu žijou a úsměv je pojí.
A tak hledám lidi co za svým si stojí,
ty, co se jen o čest a svědomí bojí

J. S. Lenk – kytara, zpěv
M. Šindelář – percuse
J. Malina – housle, flémička
P. Suter – kontrabas
V. Soubusta – akordeon
J. Šneberková - Prchalová – sbor

Bohatství, bída

Jak se tak střídá bohatství, bída
a většina jen živoří.

Z ruky se hádá, kdo má rovný záda
a kdo se jenom pitvoří.

Tak někdy v noci vločky z nebe padají.

Ty křehké šperky pro ty, co nic nemají.

Pro ty, co rvát se vlastně vůbec neumí.

Pro ty, co maj' pech a stěží rozumí.

Jak se tak střídá, bohatství, bída,
jak údolí a pohoří.

To se tak stává, že lesk a sláva
jiným se jinde vynoří.

Než to čas spláchne do moří.

J. S. Lenk – kytara, klávesy, zpěv

M. Šindelář – bicí

P. Plánka – percuse

R. Hasnedl – baskytara

R. Zenkl – příčná flétna

Ať má každej, co má

Nad městečkem u lomečku stával starej srub.
Tam sedávali místní ušlí cestou domů z hub.
A dívali se na chalupy dolů do kraje
a podle střech jmenovali, koho která je.

A taky si říkali, kde se kdo narodil,
kdo za kterou chodil a kdo s prázdnou
pochodil.
Vždyť není to tak dávno, co tu rostlo obilí,
a tam, co je ten komín, tam na rande chodili.

Ať má každej, co má, když kouká do kraje,
ví, že je tady doma, že tady doma je.
Že je to pěkněj plácek, místo, kde žije rád.
A čím je hezčí, tím víc že se o něj musí bát.

No a také říkali, kteří co dostali
a komu kvůli tomu zase všechno sebrali.
Jak ze starýho Novýho byl přes noc nepřítel
a musel pryč i s rodinou, jak řek' pan
velitel.

Ať má každej.....

.....o něj musí bát.

Uteklo čtvrt století a zas to tady je.
Už by se další dělili, ba i o fuchsije.
Nic neumí, nic nedělaj', ale všechno musí mít
a s těmi, co se nadřeli, se touží rozdělit.

*J. S. Lenk – kytary, rezofonická kytara,
syntezátor, zpěv
M. Šindelář – bicí
M. Abrahám – baskytara*

Usměj se na svět

*věnováno Františku Urbancovi
z Kobeřic u Slavkova k šedesátinám*

Když se ti přimotá do cesty louže,
tak můžeš jít, nebo zůstat stát.

A když ti život pod prstama klouže,
tak dělej už jen to, co děláš rád.

A neříkej, že ti to moc nejde,
to se jak bumerang zpátky vrací.
Vždyť přece každá deprese přejde.
No, to máš stejný, jak u počasí.

No tak, usměj se na svět a on ti to vrátí,
kdopak by smutnému přál?

Závist, tu odvěkou neštěstí máti,
tu si drž od těla dál.

Tak, usměj se na svět a on ti to vrátí,
požáry tvé uhasí.

A naplno žij, když čas tvůj se krátí
i až budeš bělovlasý.

No a ty zástupy servanejch starců,
co nechťej dál po svejch dvaceti žít.
Ty pozdrav zdvižením obou svých palců.
Co oni ví, jak zle může i být.

Těžko je ochránit ty, co jsou hloupí,
no tak je nech. Oni časem zmizí.
On už je někdo za hubičku koupí
a řídit bude je televizí.

No tak, usměj se na svět.

.....i až budeš bělovlasý.

J. S. Lenk – kytary, slade, klávesy, zpěv

I. Hlas – zpěv

J. Šneberková - Prchalová – zpěv

M. Šindelář – bicí

R. Hasnedl – baskytara

A. Šernstein – sbor

Z. Kšírová – sbor

A. Olejníková – sbor

Trávou

Jak chutná noc, když vánek je moc cítit
trávou, voňavou trávou.

Jak spolu jdeme, brouzdáme za nosem,
tou trávou, voňavou trávou.

Kdo ví, kdo ji pro nás pokosil,
kdo ji ovoněl a orosil,
kdo má tuhle krásnou vlahou noc na
svědomí.

Kdo sem tou tmou čaruje ten vzduch,
to snad může jenom on, jen Bůh.
Třeba nám i hvězdy nakloní. Hmmm

Jak chutná noc když vánek je moc cítit
trávou, tou voňavou trávou.

Kdo ví, kdo ji.....
.....hvězdy nakloní.

Jak chutná noc, když vánek je moc cítit
trávou, voňavou trávou. Hmmm
Trávou, voňavou trávou,
voňavou trávou.

J. S. Lenk – kytary, zpěv
J. Šneberková - Prchalová – zpěv
P. Plánka – percuse,
P. Dvorský – kontrabas
Š. Baloun – klavír, syntezátor
M. Tumpachová Vellnerová – viola
K. Matoušová – první a druhé housle
L. Cihlářová – housle
I. Ostrovská – housle

Kdyby mi to spalo

Kdyby mi to spalo,
jako mi to bdí,
tak bych běhal po vodě
a prošel každou zdí.
Jenže z toho bdění
jsem jako zbitej pes
a přes vysoký zdění
bych tedy těžko lez.

Z toho už je jasný,
že jen ten, kdo se zasní,
může lámat skály
a nebo dívkám bez.

Tak jeden aspoň vidí,
jak bezvadná je noc.
A ten kdo spánek šidí,
ten že je hloupej moc.
Tak aby se mi zdálo,
musí mě ptačí zpěv
rušit jenom málo,
když chrápu jako lev.

Pak dám si dvě tři vany,
prolezu chaty, stany
a volám rozervaný.
Anděli, už se zjev!

A už se spánek blíží
a očička mý klíží,
zaplať bůh je tady,
a ňák' mi IQ kles'.

J. S. Lenk – zpěv

P. Plánka – percuse, famfrnoch

Š Baloun – klavír

P. Dvorský – kontrabas

Jsou

Jsou mžiky, které neumíme popsat, co život
mohou protkat jako nit,
kdy nechce se nám jako šáša hopsat,
či jinak, co je hloupé vyplnit.
A postižení dramatickou chvílí se krčíme
jak dítě u plotu,
když zuřivě se všude kolem stílí,
my nemůžem, jak tihnem k životu.

Jako dítě. Jako láska.
Jako obrázek, co štěstí vybaví.
Jako náhoda anebo sázka
se to proti nám rozhodně postaví.
Tak nemůžem, když jiní chtějí,
zradit sami sebe už jen z podstaty.
Ať se nám tí, co mohou, třeba klidně smějí.
Jsme jiní letorou a žitím dojatí.

Jsou obrázky, co probudí vás ze sna,
tam někde v hlavě, vzadu, zasutý.
A vrací se, když s jarem vstoupí Vesna,
ze vzpomínek a dětství ukutý.
Těch není moc, život je žitím cedí, jsou ti,
co nezbude jim vůbec nic.
Co nemají fištrón, málo nos je svědí,
při trapnosti je nepoleje hic.

Jako dítě.....
.....žitím dojatí.

Jsou mžiky, které neumíme popsat, co určit,
proč jsme právě takoví,
že někdy zrána neumíme dospat,
to jak jsme touhou po životě hladoví.
A na zápraží sedíme, když svítá.
To všední den je rázem nedělí,
a když pak z pampelišek chmýří vzduchem
lítá, cítíme v zádech šustit křídla andělí.

*J. S. Lenk – kytara, zpěv
Š. Baloun – klavír
Petr Dvorský – kontrabas
Kája Bečvář – saxofon*

Český les

Jsou blázni, které trápí, co jiní dělají.
Co nadávají, šílí a rozum nemají.
A v rozčilení soudí, jsou samej vztek a stres
a berou haldy prášků. Mě léčí český les.

Za vodou, za řekou, za jezem si zpívají.
Že mají spoustu přátel, tak starost nemají.
Za horou, doubravou, za borem je slyším
hrát.
Už cítím vůni dříví, tak přidám se k nim
rád.

Jsou ti, kteří vidí jen slzavý údolí.
A pak jsou ti, co zpívají, že život nebolí.
Ti druzí jsou mi blízce, ty můžu vážně brát'.
Ty potkám v českých lesích kam chodím
s nimi rád.

Za vodou.....
.....přidám se k nim rád.

Koho život trápí a má duši bolavou,
toho může spasit jen nebe nad hlavou.
A trochu lidský lásky, žádněj velkej pres,
a žádný velký dálky, no a to je český les.

Za vodou.....
.....přidám se k nim rád.

Ať jsi v světě, kde jsi, jsou různý krajiny,
naše český lesy, ty jsou jediný.

J. S. Lenk – kytary, zpěv, syntezátor
V. Stráníková – zpěv
M. Šindelář – bicí, percuse
M. Abrahám – baskytara

Kdepak jsou

Všechny tyhle kecy co kde, komu,
kdo na co řek',
jsou kamuflážní přeci, jde jen o to,
urvat si flek.

Aby ses moh' na lidi smát, musíš umět
především brát.

Držet krok a hubu. Chraň tě pán Bůh
aby si cek'.

Do Miami doleť nebo někam až za long
reach.

Přestane tě bolet u srdce, jen když budeš
pryč'.

Někde, kde tě lidé hodní, osvobodí od
povodní,
jen ať to tam hřeje a ať jsou tam holky a tyč.

Kdepak jsou? Kdepak jsou?
Všichni ti, co už to maj' za sebou,
všichni ti, co se maj' zlatě
a fakticky ve vatě jsou.

Kdepak jsou? Kdepak jsou?
Všichni ti, co už jsou za vodou.
Kam jim chodí apanáže?
U kterýpak pláže jsou? Ooou.

Až zas přijde vůdce, buďto grázl anebo hňup,
na tvý čestný ruce nezbude ti už ani chlup.
Kam bys jezdil, doma je ráj! Puby, baby,
všude tě znaj'.
Ty jseš přece čistej a hlavně se s tím všude
chlub.

Kdepak jsou?.....

.....U kterýpak pláže jsou? Ooou.

Jak se volně dýchá, když sundali nám okovy.
Když už není práce a máme všechno hotový.
Nemusíš mít pod kůží čip, mobil ten to
zastane líp.
Ber, dokud je z čeho, anebo si voko vy....!
Tři dva jedna ča ča ča.

*J. S. Lenk – zpěv, sbor,
všechny ostatní nástroje
P. Plánka – bicí
S. Janoušek – zpěv, sbor
V. Redl – sbor a dobrá rada*

Hnusné To

Kdyby si bylo počkalo,
tak jsem tě ještě stihnul.
Jenomže ty jsi spěchalo,
tvůj cíp se v dálece mihnul.
A už tě těžko dohoním,
prostě máš k běhu vlohy.
Už k tobě tedy nevoním,
a nestačí mi nohy.

Kdyby jsi bylo počkalo,
jo, to by pěkný bylo.
Ale ty jsi mi uteklo,
abys' na jiný zbylo.
Ty všechny jistě předhoníš
prchneš, jak uteklos' mě.
A všechno jim to navoníš,
jako navonělos' mě.

Prostě jsi drzé, chamtivé,
co když se vydovádíš,
uteče v noci mrazivé.
Nevděčný hajzl. Mládí.

J. S. Lenk kytary a zpěv

